

GIA ĐÌNH TÌNH YÊU

Có chuyện kể: Một cụ ông bị bệnh viện trả về vì vô phương hy vọng. Năm anh em rờng rảnh đưa cụ về nhà anh cả. Anh cả nghiêm nghị bảo các em: Bệnh viện trả bố về rồi, chẳng sống được bao lâu nữa. Chúng ta là con, nên thay phiên nhau chăm sóc bố, để tỏ lòng hiếu thảo. Bốn người em nhao nhao lên: “Trước giờ bố ở nhà anh, thì cứ để bố tiếp tục ở đây đi, bọn em sẽ tới lui thăm bố...Vâng, anh chị thật có hiếu, của cải của bố về tay anh chị hết rồi. Giờ bố vô dụng, mới đùn đẩy bố cho bọn em chứ gì. Bọn này không ngu đâu”. Anh cả lên giọng nạt nộ: “Trước khác, giờ khác. Chắc là bố sẽ đi trong năm nay thôi, cô chú tính trốn tránh trách nhiệm, không chịu nuôi bố ngày nào hả? Cô chú cũng có phần rồi còn so bì cái gì, tính nuốt không hả? Giờ có nuôi bố không thì bảo? Các em lại nhao nhao: “Anh chị có hiếu thì nuôi đi, tụi này bất hiếu, nên nhường bố cho anh chị đấy...”

Chả là xưa ông cụ có nhận một người con nuôi, là con của bạn cụ, khi bố mẹ cậu bé bị tai nạn xe hơi qua đời. Cụ cứu mang, nuôi nấng, xem như con ruột. Nhưng các con cụ thì lại khó chịu, hắt hủi, nên người con nuôi này chỉ ở với ông tới lúc học hết phổ thông, rồi xin phép cụ, được đi làm, ở riêng để tự lập cuộc sống. Thấy người con nuôi thập thò ngoài cửa, ông anh cả nảy ra một ý định, bèn vẫy tay gọi: “Chú về thăm bố hả? Chú vào đây”. Người con nuôi vào ngồi cạnh ông cụ, cầm tay cụ, lau giọt nước mắt chưa kịp khô còn đọng trên gương mặt khắc khổ của cụ, xót xa nói:

“Bố ơi, con về với bố rồi đây, bố ơi!”

Ông anh cả nói nhanh: “Chú thương bố thế, sao bấy lâu nay không nuôi bố.

- Vì các anh chị giữ bố, có nhường cho em đâu.
- Thế giờ chú đưa bố về nuôi nhé, anh chị không giữ bố nữa.
- Dạ, thế thì còn gì bằng. Cảm ơn các anh chị, đã nhường bố cho em.

Nói rồi, người con nuôi hồ hởi gọi với ra ngoài:

- Em ơi, bảo chú tài xế đánh xe lại đây. Anh xin được bố rồi này, ta đưa bố về thôi, em ơi...

Người con nuôi cẩn thận cổng bố mình ra xe, trước ánh mắt ngỡ ngàng của mấy người con ông cụ. Không ngờ con nuôi cụ lại giàu đến thế...

Người ta nói “một giọt máu đào hơn ao nước lã”. Vậy mà trong giai thoại này nước lã lại hơn máu đào. Mấy người con cụ ông **ỷ mình là con chính thống** bất nhân bất nghĩa, không bằng anh con nuôi **nghĩa tử, thừa kế được gọi cụ ông là bố**. Hai hình ảnh nhắc ta liên tưởng tới Tin Mừng Chúa Nhật

hôm nay nhấn mạnh lời Chúa "Mẹ và anh em Đức Giêsu đến, đứng ở ngoài, cho gọi Người ra. Lúc ấy, đám đông đang ngồi chung quanh Người. Có kẻ nói với Người rằng: "Thưa Thầy, có mẹ và anh em chị em Thầy ở ngoài kia đang tìm Thầy!" Nhưng Người đáp lại: "Ai là mẹ tôi? Ai là anh em tôi?" Rồi Người rảo mắt nhìn những kẻ ngồi chung quanh và nói: **"Đây là mẹ tôi, đây là anh em tôi. Ai thi hành ý muốn của Thiên Chúa, người ấy là anh em chị em tôi, là mẹ tôi."** (Mc 3:31-35)

Lời Chúa phân biệt rõ ràng hai hình ảnh: *một gia đình truyền thống đậm máu mủ huyết thống, và một gia đình rộng mở chan chứa tình yêu.*

I- MỘT GIA ĐÌNH TRUYỀN THỐNG MÁU MỦ

Thầy là cây nho thật, và Cha Thầy là người trồng nho...Thầy là cây nho, các con là cành. Ai ở lại trong Thầy, thì Thầy ở lại trong người ấy," (Ga 15: 1, 5) Chúng ta mang dòng máu huyền linh Thần Khí, đến nỗi Satan ghen tức hăm hại. Chúng ta được Thiên Chúa yêu thương trân quý đến nỗi Người cấm không cho nó xúc phạm đến linh hồn ta như ông Gióp đã thuật lời Chúa phán:

"Được! Của cải nó, cho người sẵn sàng đựng đến,
Nhưng hồn nó, ta cấm người bèn mảng ghen!"

Người muốn con cái Cha hưởng phước viên mãn trường sinh, Người yêu thương ta khôn xiết kể. Lòng Cha yêu thế gian chẳng thế cân đong. Người không muốn ta mất phúc thiên cung, Người ban cho thế gian Con Một Cha nhập thể mặc lấy xác phàm nhân để chuộc tội ta bằng rồi đòn xỉ vả, bằng khổ hình nhục nhã, bằng tử giá từ bi. Người đã phán:"Thầy không còn gọi các con là tôi tớ...Thầy gọi các con là bạn hữu...**Thầy truyền cho các con điều này là các con hãy yêu mến nhau**" (Ga, 25: 9-17).

Thế mà **các con lại ý mình là dòng dõi Thần Khí** sinh ra đổ kỵ tranh giành, khiến Cha phải xót xa đau lòng. Các con đã cam tâm hắt đổ Thần Khí, coi thường Lời Cha, không còn xứng đáng nghĩa tử thừa kế gọi Cha là Abba. "Quả vậy, **phàm ai được Thần Khí Thiên Chúa hướng dẫn, đều là con cái Thiên Chúa.** Phần anh em, anh em đã không lãnh nhận Thần Khí khiến anh em trở thành nô lệ và phải sợ sệt như xưa, nhưng là **Thần Khí làm cho anh em nên nghĩa tử, nhờ đó chúng ta được kêu lên: "Áp-ba! Cha ơi!"** Chính Thần Khí chứng thực cho thần trí chúng ta rằng chúng ta là con cái Thiên Chúa. **Vậy đã là con, thì cũng là thừa kế, mà được Thiên Chúa cho thừa kế, thì tức là đồng thừa kế với Đức Ki-tô;** vì một khi cùng chịu đau khổ với Người, chúng ta sẽ cùng được hưởng vinh quang với Người. (Rm 14:17)

II- MỘT GIA ĐÌNH RỘNG MỞ VỚI HẾT THẦY ĐỀU LÀ ANH CHỊ EM

Chúa cho ta nhìn thấy một gia đình rộng mở với hết thầy mọi người đều là anh em nếu thể hiện đúng ý Cha. Yêu tha nhân như yêu chính mình. Yêu trút bỏ cái "TÔI" vũ trụ để không phân biệt kỳ thị coi chỉ có tôn giáo, tín ngưỡng mình là trên hết. Yêu cả kẻ thù. Tại sao? Sách thánh giảng giải: "Anh em đã nghe Luật dạy rằng: *Hãy yêu đồng loại và hãy ghét kẻ thù. Còn Thầy, Thầy bảo anh em: hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh em. Như vậy, anh em mới được trở nên con cái của Cha anh em, Đấng ngự trên trời, vì Người cho mặt trời của Người mọc lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt, và cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất chính. Vì nếu anh em yêu thương kẻ yêu thương mình, thì anh em nào có công chi? Ngay cả những người thu thuế cũng chẳng làm như thế sao? Nếu anh em chỉ chào hỏi anh em mình thôi, thì anh em có làm gì lạ*

thường đâu? Ngay cả người ngoại cũng chẳng làm như thế sao? Vậy anh em hãy nên hoàn thiện, như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện. (Mt.43-48).

Yêu chân thành thực sự bằng thực hành lời Cha truyền dạy: "Ai lắng nghe và thi hành ý muốn của Thiên Chúa, người ấy mới là anh em chị em tôi, là mẹ tôi." Diễn giả nói chuyện, mình lắng nghe là tỏ thái độ trân trọng, là có chú ý quan tâm tìm hiểu, đón nhận cảm thông, là quý mến. Nói chung đó là biểu lộ tình yêu. Cho nên cần phải lắng nghe Lời Chúa.

1- Lắng nghe Lời Chúa chính là thể hiện niềm tin và tình yêu.

* Sau khi ông Gioan bị nộp, chấm dứt thời kỳ tiền hô, Chúa Giêsu vào hoang địa. Khi bắt đầu sứ vụ rao giảng, Chúa tuyên bố: "*Thời giờ đã mãn, nước Thiên Chúa đã gần đến, anh em hãy ăn năn sám hối và tin vào Tin Mừng*" (Mc 1:12-15). Tin vào Tin Mừng ấy là Tin vào sự cứu rỗi.

Chúa vào hoang địa, Chúa cho ta thấy trong đau thương ta có con đường hy vọng, Chúa lên núi biển hình trở xuống, Người cho ta niềm an ủi được Chúa hiện diện trong cuộc đời. Lời Chúa là lẽ sống, là hy vọng, là lời Tình Yêu. Ta được điểm phúc gọi Thiên Chúa là Cha, ta được gọi Con Cha là thánh huynh vì Con Cha là trưởng tử giữa đàn em đồng đảo, như lời sách thánh chép: "*Thiên Chúa làm ích lợi cho những ai yêu mến Người, tức là cho những kẻ được Người kêu gọi theo thánh ý Người định. Những ai Người đã biết từ trước, thì Người đã tiền định cho họ nên đồng hình đồng dạng với Con của Người, để Con của Người làm trưởng tử giữa một đàn em đồng đúc. Những ai Thiên Chúa đã tiền định, thì Người cũng kêu gọi; những ai Người đã kêu gọi, thì Người cũng làm cho nên công chính; những ai Người đã làm cho nên công chính, thì Người cũng cho hưởng phúc vinh quang*". (Rm 8: 28-30)

* Lời Chúa có sức mạnh vạn năng kéo ta về với Chân Lý, xác tín Người là Đấng Toàn Năng, Nhân Hậu đầy lòng thương xót. Tự truyện của tử tù người Nhật Tokichi Ishii cho thấy sức mạnh của lời Chúa và hiệu quả của sự lắng nghe lời Chúa. Hồi ký "A Gentlemen in prison" thành nổi tiếng, sau này đã lên phim. Anh là một tên sát nhân khát máu cứng đầu không sao thuyết phục nổi. Nữ tu Caroline Macdonald làm việc bác ái trong nhà tù đã từng mọi cách khuyên nhủ giảng giải, dịu dàng tâm tình hồng đánh động lương tri của người ngoan cố. Thất vọng, bà ra về chỉ để lại cuốn Tân Ước. Anh đã đọc hết, bất chợt dừng lại tới đoạn tin mừng thánh Luca:

*"Lạy Cha, họ không biết việc họ làm,
Xin Cha tha họ đã làm khổ con"*

(Lc 23, 34)

Anh bắt đầu suy gẫm. Anh đã hồi tâm, đã tự thú kể lại những lần anh sát nhân. Chính lời thú tội của Tokichi Ishii đã khiến anh ta phải nhận án tử hình. Nữ tu Caroline Macdonald, người tuyên úy thường xuyên đến thăm anh trong tù, giúp anh nhận biết Chúa đã thuật lại những gì anh viết trong hồi ký. Anh viết: "*Tôi muốn nói rằng tấm lòng tôi đã được thay đổi như thế nào nhờ quyền năng của Chúa Giêsu Kitô, làm thế nào tôi đã tin vào quyền năng vĩ đại không thể đo lường được và lòng thương xót sâu xa của Chúa Kitô, sau khi tôi vào tù. Anh ấy giải thích rằng anh ấy là một tội nhân ghê gớm đến mức nào, anh ấy yêu mến Chúa Giêsu đến mức nào và anh đã được ban một cuộc sống mới trong Chúa Kitô. Anh viết về Chúa, bình luận về những câu Kinh Thánh có ý nghĩa dành cho anh trong khi anh chờ đợi cái chết. Tôi thường xuyên gặp anh ấy trong những ngày đó, và vào buổi sáng sau khi tuyên án tử hình, anh ấy nói với tôi rất nhỏ: "Đó là sự phán xét của chính Chúa và tôi hài lòng"* (and on the morning after the death sentence had been given, he said to me very quietly, "It was God's own judgment and I am satisfied."). Thời gian ấy, anh không hề biết rằng Hoàng Tử Hòa Bình đang gõ cửa trái tim anh, và chẳng bao lâu nữa anh sẽ cảm nhận được bình yên hoàn toàn sẽ đến với anh kỳ diệu như thế nào!"

2- Lắng nghe lời Chúa là tỏ lòng khiêm hạ.

2,1 - Mẹ Maria là người đầu tiên đã lắng nghe, thực hành lời Chúa

khi sứ thần đến loan báo bởi đấng ngập phủ Thánh Thần Thiên Chúa, Mẹ sẽ sinh con trai đặt tên là Giêsu, con Đấng Tối Cao, Mẹ khiêm hạ "Xin vâng" tuân theo thánh ý Chúa:

"Này tôi tì nữ Chúa Trời
Xin vâng thánh ý như lời truyền tin"
(Lc 1, 38)

Mẹ cất tiếng "xin vâng" trong suốt hành trình đức tin tiền định của Mẹ, từ khi Mẹ đón nhận Ngôi Lời Nhập Thể cho đến khi Mẹ đứng nhìn Con mình trên tử giá "xin vâng" nhận uống chén đắng chung với Con mình khi Người trút lời cuối cùng trên tử giá dang tay:

"Xin vâng uống giấm đắng này,
Cho con hết khát, con nay vẹn tròn."

Mẹ cất tiếng "xin vâng" nhận trách nhiệm làm Mẹ Gioan, gìn giữ Giáo Hội trong tình mẫu tử khi Con Mẹ trắng trời:

"Gio-an đây chính con Bà,
Này Gio-an hỡi, đây là Mẹ con!"
[:: Cong Giao Viet Nam ::](#)

Nơi tiệc cưới Cana, Mẹ cộng tác với Con Mẹ làm cho bữa tiệc hân hoan, Mẹ truyền cho gia nhân tuân theo lời Con Mẹ đổ đầy nước lã vào các chum để Con Mẹ dâng lời nguyện xin Chúa Cha ban rượu ngon cho tiệc cưới. *"Khi thấy thiếu rượu, Mẹ Người nói với gia nhân: "Người bảo gì, các anh cứ việc làm theo".* (Ga 2: 3-5)

2.2-Lắng nghe Lời Chúa, biết bao chứng tá đem tình yêu phục vụ tha nhân.

Tại Việt Nam, nổi bật những chứng nhân noi gương Thầy chí thánh như Đức Cha Cassaigne, và linh mục bác sĩ Nguyễn Viết Chung:

** Lắng nghe tiếng Chúa, giám mục Jean Cassaigne, với khẩu hiệu "Bác Ái và Yêu Thương", khi còn là linh mục thừa sai đã hiến thân cho những người phong cùi, Đức Cha Dumortier giám mục Qui Nhơn đương thời viết trong bản tường trình năm 1927 như sau:*

"Chúa Quan Phòng đã sắp đặt cho tôi một vị tông đồ như ý để khởi sự công cuộc truyền giáo cho người Dân Tộc. Tôi thấy Cha Cassaigne được chuẩn bị tốt để chịu được gian khổ thiếu thốn. Vừa khi biết chương trình truyền giáo của tôi, Cha Cassaigne đã tình nguyện và bầy tỏ niềm vui khôn tả khi nghe tôi công bố việc bổ nhiệm Ngài vào công cuộc này".

Cha Cassaigne đã thiết lập Làng Phong thành một gia đình ấm cúng cho những bệnh nhân phong cùi tại Di Linh, mà họ coi là Ông Cố. Rời toà giám mục Saigon trở về Di Linh để được sống chết với họ, Ngài nói với nữ tu chăm sóc Ngài và các bệnh nhân: *"Suốt 47 năm dài (1926-1973), cha sống giữa các con, tại Việt Nam này, đã dâng hiến tất cả cho các con. Giờ đây cha không tiếc gì về sự dâng hiến toàn diện ấy. Việt Nam là quê hương thứ hai của cha, bởi vì Chúa muốn như vậy. Khi về với Chúa, cha vẫn ở với các con, các con đừng lo". "Người bệnh phong cùi chứng kiến mình bị hủy hoại từ từ. Chúa quyền uy, với lòng nhân ái vô biên, đã cho tôi được nên giống như họ".*

* *Linh mục Augustinô Nguyễn Viết Chung nguyên là một bác sĩ Phật giáo*, chuyên môn về Da Liễu. Lên 18 tuổi, đọc báo nói về cái chết của Đức Cha Jean Cassaigne tại trại phong Di Linh, Đức Cha Jean Cassaigne đã trở thành thần tượng của cậu. Cha Chung ngưỡng mộ ngài đã rao giảng Tin Mừng bằng đời sống, chứ không phải bằng lời nói. Muốn noi gương, cậu quyết học làm bác sĩ để phục vụ bệnh nhân phong như Đức Cha Jean Cassaigne. Tham dự thánh lễ khai giảng y khoa năm đầu, do linh mục giáo sư bác sĩ Lischenberg chủ tế, cậu lại coi cha Lischenberg là thần tượng khả kính nữa. Ông gọi làm linh mục của cậu Chung đã chớm nở. Khi bác sĩ Chung phục vụ tại trại phong Bến Sắn, Di Hai Loan thuộc Tu Hội Nữ Tử Bác Ái là Phó Giám Đốc, đã phục vụ ở đây gần 17 năm, bất ngờ ngã bệnh ung thư và mất đi sau mấy tháng. Bác sĩ Chung đã nhuộm bệnh cùi. Về dự tang lễ của Di Hai Loan, ông quyết định theo đạo Công Giáo. Năm sau bác sĩ Chung vào tu ở Tu Hội Truyền Giáo Thánh Vinh Sơn và nhận lãnh thánh chức linh mục. Ba vị đã tác động mạnh mẽ trên Ông Gọi của cha Chung là giám mục Jean Cassaigne, linh mục Lischenberg và Di Hai Loan. Cả ba cùng có một mẫu số chung – như lời cha Chung – đó là họ đã *rao giảng Tin Mừng cho cha bằng cuộc sống chứ không phải bằng lời nói!* Nguyện ước của cha Chung là được phục vụ bệnh nhân phong và bệnh nhân Aids rồi cuối cùng ngã bệnh giữa những bệnh nhân mà cha yêu thương phục vụ, đúng như lời Chúa Kitô đã phán dạy: “Không có Tình Yêu nào cao trọng cho bằng hy sinh mạng sống mình vì kẻ mình yêu!”

3- Lời Chúa nhắn nhủ ta tôn vinh tước hiệu Mẹ là Mẹ của cả loài người.

Thật vậy, vì Mẹ lắng nghe và thực hành Lời Chúa dạy. Mẹ sống đức tin vào Thiên Chúa mãnh liệt nhất. Nghe báo có Mẹ Người đang đứng ngoài kia, Chúa Giêsu trả lời: “Ai là Mẹ tôi?”. Không phải Người lạnh nhạt tình mẫu tử, thờ ơ với Mẹ Người, mà chính là **Người muốn nhắn nhủ cho ta hay Bà không phải chỉ là Mẹ dứt ruột sinh ra Người mà thôi, nhưng Bà còn là Mẹ của Hội Thánh, Mẹ chung cho cả loài người.** Cũng như sau khi hiển dung trên Núi Tabor, Người loan báo cho môn đệ hay cuộc khổ nạn sắp tới, lần này khi giới thiệu một gia đình mới, Người sẽ loan báo lời trời trăng trên thấp giá.

Đức Thánh Cha Phanxicô nhấn mạnh *"Với lời xin vâng, Đức Mẹ ưng thuận để Chúa đi vào lịch sử. Và vì thánh ý Thiên Chúa, việc làm mẹ của Đức Maria không kết thúc dưới chân Thánh giá, mà trở nên vĩnh cửu. Hơn nữa, trong ngày Lễ Ngũ Tuần Mẹ còn hiện diện cùng với các tông đồ - các tín hữu đầu tiên chờ đợi Chúa Thánh Thần: đây là mối liên kết giữa việc kính nhớ Mẹ Hội Thánh với Lễ Chúa Thánh Thần."*

Tước hiệu Đức Maria Mẹ Hội Thánh có nguồn gốc xa xưa và đã hiện diện trong Giáo Hội thời của Thánh Augustinô và Thánh Leo Cả. Trong nhiều thế kỷ, lòng sùng kính Đức Mẹ với nhiều tước hiệu, nhưng với tước hiệu Mẹ Hội Thánh xuất hiện trong một số văn bản của các tác giả thiêng liêng và trong giáo huấn của ĐTC Benedict XIV và Leo XIII. Tuy nhiên, phải đợi đến ĐTC Phaolô VI mới có bước ngoặt; đó là *ngày 21 tháng 11 năm 1964, khi kết thúc phiên thứ ba của Công đồng Vatican II, Đức Giáo hoàng tuyên bố Đức Trinh Nữ Maria "Mẹ Hội Thánh", nghĩa là của mọi Kitô hữu".*

Với quyết định này, ĐTC Phaolô VI lấy nội dung chủ yếu trong Tín điều của Công đồng Nicea năm 325 và trên hết là các quyết định của các giáo phụ Công đồng Êphêso (430), xác định Đức Maria là "Mẹ Thiên Chúa". Trong Năm Thánh (1975), có Thánh lễ tạ ơn sùng kính Đức Maria, Mẹ Hội Thánh, sau đó lễ này được đưa vào Sách lễ Rôma, nhưng chưa phải là lễ nhớ bắt buộc trong lịch phụng vụ.

Tuy nhiên, ở một số quốc gia - ví dụ Ba Lan và Argentina - và trong một số hội dòng, lễ Đức Maria, Mẹ Hội Thánh được đưa vào lịch riêng.

Vào năm 1980 ĐTC Gioan Phaolô II đưa lòng sùng kính Đức Maria, Mẹ Hội Thánh vào trong kinh nguyện. Và đến ngày 11 tháng 02 năm 2018, kỷ niệm 160 năm lần đầu tiên Đức Trinh Nữ hiện ra tại Lộ Đức. **Đức Giáo hoàng Phanxicô đã ấn định lễ nhớ Đức Trinh Nữ Maria, Mẹ Giáo hội, được ghi vào Lịch Rôma và được cử hành hàng năm, vào thứ hai sau Chúa Thánh Thần hiện xuống.**" ([Lễ Đức Trinh Nữ Maria, Mẹ Hội Thánh - Vatican News](#))

LỜI NGUYỆN

Lạy Mẹ Cực Thánh Trinh Vương,
Mẹ là sao sáng soi đường đời con.
Chúa trăng trời Mẹ gìn con,
Xin cho con được Thánh Thần đầy dư.

*Lạy Mẹ Chúa rất nhân từ,
Xưa nay Mẹ có bao giờ bỏ ai.
Những ai đến Mẹ van nài
Mẹ luôn cứu giúp nhận lời thương ban.
Con nay trông cậy than van
Hết lòng cầu khẩn dưới chân Mẹ hiền
Lạy Mẹ vô nhiễm tội nguyên,
Con đây tội lỗi, đoái thương con cùng.*

Từ nơi sinh ký lao lung
Đàn con, con cháu A-dong E-và.
Khóc than kêu khẩn thiết tha
Gỡ con khỏi lưới quỷ ma giăng tròng
Mẹ nguồn hy vọng cậy trông.
Cho con thỏa mãn khát mong thiên đàng
Ôi khoan nhân, Mẹ dịu dàng!
Ôi Trinh Vương, Mẹ vinh quang đời đời!

Mẹ thêm sức sống siêu nhiên
Mẹ cho an ủi Lửa thiêng ấm lòng
Dắt dìu con đến tuổi trong
Để con được mãi sống trong ơn Người
Mẹ nguồn hoan lạc chẳng với,
Cho con thấy Chúa ở nơi Thiên Đàng.
Ôi khoan nhân, Mẹ dịu dàng!
Ôi Trinh Vương, Mẹ vinh quang đời đời!

∴ Cong Giao Viet Nam ∴

<https://www.youtube.com/watch?v=TIZgOYvxTMI&feature=youtu.be>

Ben. Đỗ Quang Vinh